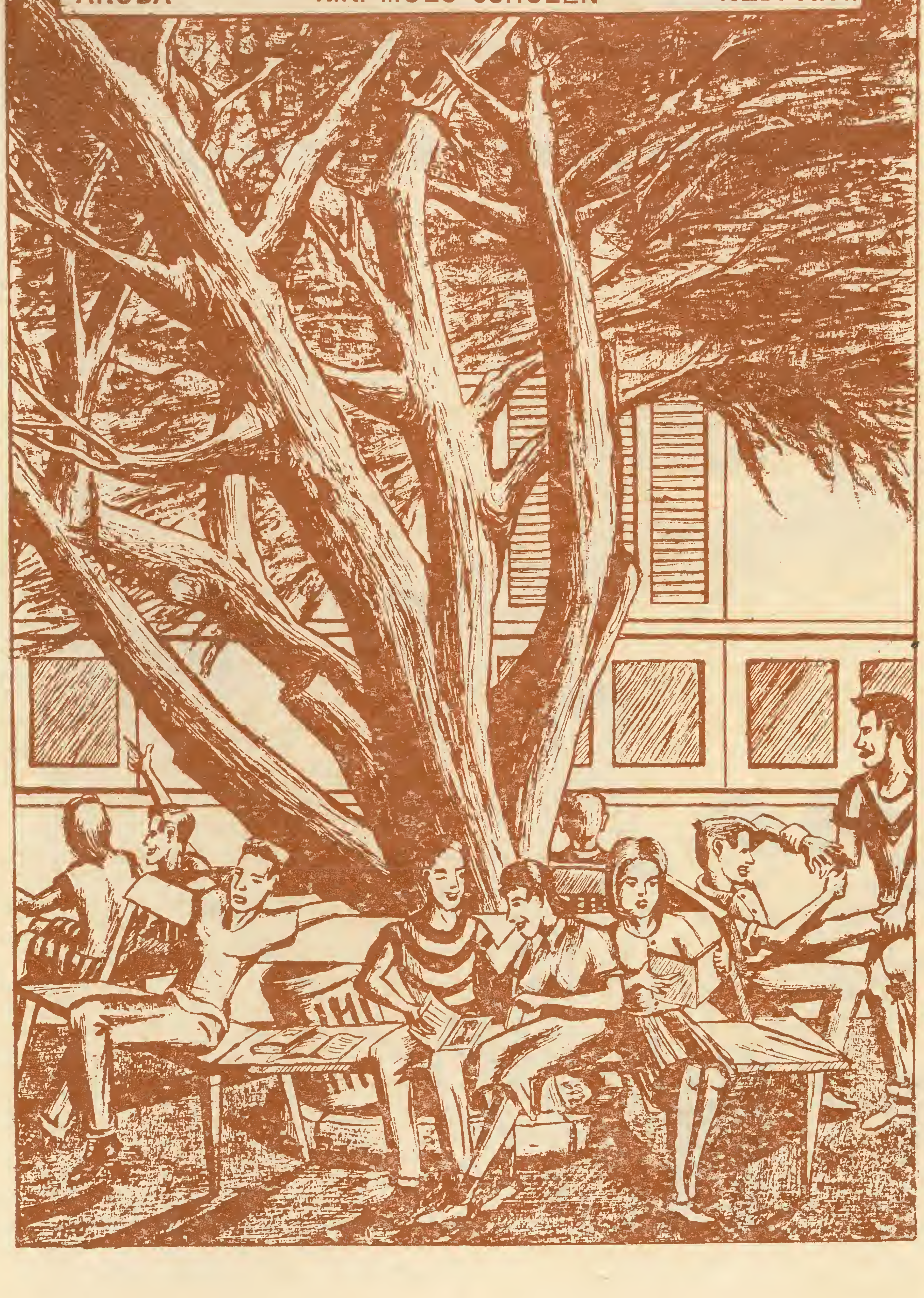
MBO 65 CULTUUR EN OPVOEDING.

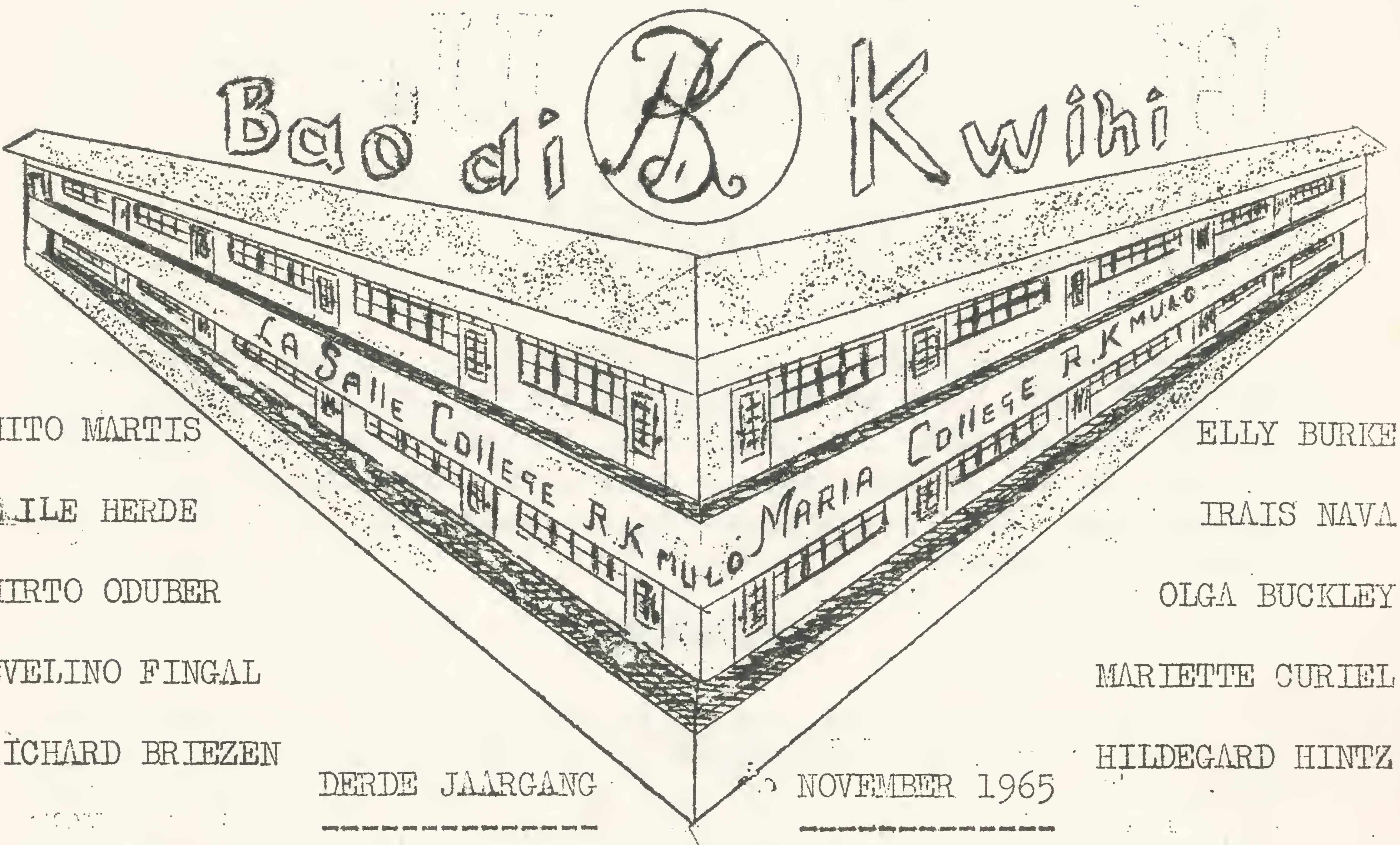
LA SALLE COLLEGE 3 MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

MITO MARTIS
EMILE HERDE
MIRTO ODUBER
EVELINO FINGAL
RICHARD BRIEZEN

ELLY BURKE
IRAIS NAVA
OLGA BUCKLEY
MARIETTE CURIEL
HILDEGARD HINTZ

DERDE JAARGANG NOVEMBER 1965

Nr. 3

Beste Abonnees, In het vorige nummer schreven we, dat we even "in de put" zaten wegens gebrek aan copie op de 15de van de vorige maand.... deze keer wisten we ook even niet goed raad, maar wegens té véél copie; toch hebben we alles geplaatst, zodat ons blad deze maand 28 bladzijden telt. De Lasallianen mogen zich tóch nog niet in de handen wrijven, hun eer wordt gered doordat twee leraars hun medewerking verleenden en een "zekere" Multatulli.... (meer hierover op bl. 16)

Het is al een traditie geworden, dat het Kerstnummer ieder jaar EXTRA mooi wordt qua inhoud én verzorging; zet dus je beste beentje voor, abonnees, zodat we ook dit jaar daarin zullen slagen. Wel moeten de inzendingen nu VOOR 10 DECEMBER BINNEN ZIJN, anders kan de redaktie niet klaar komen vóór de vacantie.

Namens Amanda Arends (Curaçao) en Richard Pieternella (Nederland) aan alle leerlingen en het lerarencorps van beide scholen de hartelijkste groeten. - Dank en veel groeten terug! (Red.)

HAAL MEER UIT JE BROMFIETS

Tien achterlichten.... drie vlaggen... en een rookgordijn! Een "jet" dwars door de Nassaustraat; alle meisjes kijken. Daar komt de coureur weer aanronken: hij zal wel eens laten zien wat hij kan, en dat is meer dan je denkt. Hij demonstreert het spreekwoord: "Veel geschreeuw, maar weinig wol", of "Holle vaten klinken het hardst".

Op je bromfiets zit een klein plaatje, meestal op het motorblok. Daar staat je motornummer op en het vermogen van de motor. Meestal lees je: 49 cc. en 2,5 H. P. Deze twee getallen vertellen je hoe sterk je motor is. En dat is echt geen klein beetje!

Eén H. P. betekent één horse-power. Nu moet je niet direct denken aan een paard...., want tussen een oude knol, een trekpaard en een race-paard is veel verschil in kracht.
Eén paardekracht is: 75 kilo één meter omhoog trekken in één seconde. Als je sterk bent, kun jij dat ook wel, maar je houdt dat niet lang vol.

Jouw bromfiets kan dat uren achter elkaar.... een geweldige prestatie voor zo'n klein motortje. Maar hij doet het alleen als je hem goed te eten geeft. In je boekje staat: olie 1 : 50. Geef je te weinig olie, dan zet de zuiger te veel uit. Het hart van de motor wordt gloeiend heet en plotseling zit de zuiger dan muurvast. En.... je hebt dan nog geluk gehad. Heel vaak breekt er dan iets van binnen af.

Maar té veel olie is ook verkeerd. Ja, het is wel leuk om rookgordijnen te leggen op de straat, maar de meeste olie verbrandt in de cylinder, en de "as" -ervaren rijders noemen dat "kool"- gaat de uitgangen van het hart verstoppen.

Geef je nu vol gas, dan helpt dat weinig. Het gas kan maar langzaam in de cylinder komen door die verstopte gaten. Je hebt nu geen 2,5 P. K. onder je zadel, maar slechts een 0,5 H. P.

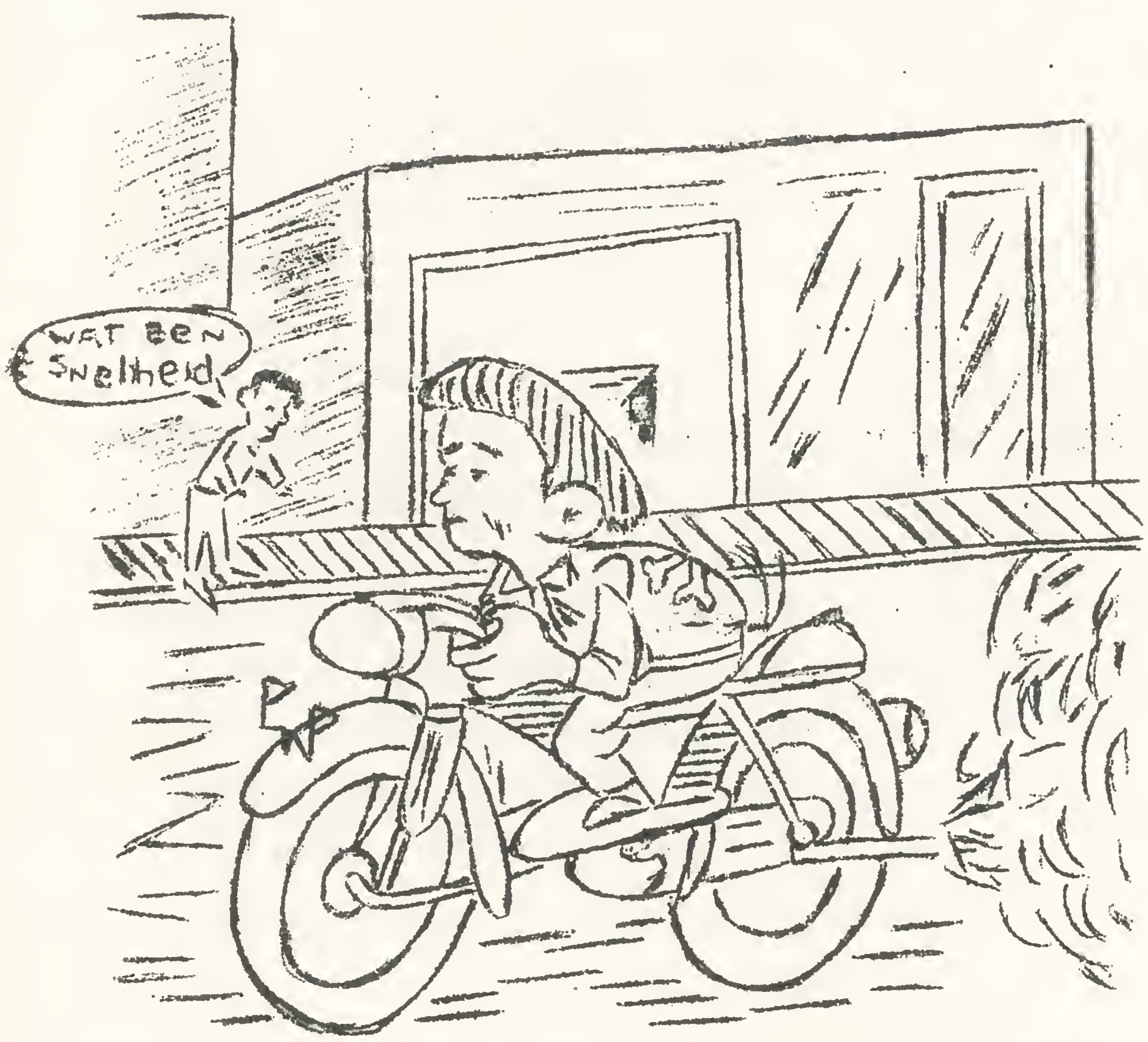
Sommige jongens menen dat ze de geluidsbarrière moeten doorbreken. Ze gaan prutsen aan de uitlaatpijp. Binnen in die prachtig glanzende pijp zit nog een pijp met heel veel gaatjes. Haal die er maar uit..... dan heb je geen claxon meer nodig.

Maar..... je 2,5 H. P. vliegen vlug weg! Je laat je paarden los zonder dat ze eerst voor je werken. Het gas in de cylinder aarzelt geen ogenblik!

Binnen in de cylinder is het zo heet!...... er uit! zo gauw mogelijk er uit!...... voor dat de spark-plug komt met zijn vonk. De weg is immers vrij, nu de uitlaatbuis zo lekker ruim is geworden.

Je ziet dus wel dat de uitlaat nog wel iets meer doet, dan alleen het geluid smoren.

Wil je veel plezier van je bromfiets hebben, dan moet hij op tijd in de "service". Dat kun je ook zelf doen.

Ook al meng je de olie in de juiste verhouding, dan toch moet je hem éénmaal per trimester ontkolen....

Ga maar eens een keer een kijkje nemen in de garage, en jij kunt het ook.

Na deze operarie is het bromfietsje zijn hartje weer j o n g .

Mhr. Pieters LSC

"Het internaatsleven"

"Maria Immaculata"

Bij het woord "internaat" of "kostschool" krijgen veel mensen, vooral de jonge vrijheidslievende generatie, visioenen van donkere gevangenissen, drukkende strengheid, brood als maaltijd en water als nagerecht.. .... Nee, zó erg is het er niet; de internen zien echt wel de zon overdag, wij kennen echt wel de hoofdstraten van de "wereldstad" Willemstad, ... hoewel het helemaal niet zoals thuis is, je Home, sweet home,... O, nee: je mag niet zomaar in en uit je chambrette (het gaat nogal Frans hier, hé?) wippen; hardop zingen tijdens het baden, staat gelijk met moord.
Voor degenen, die horen tot de overbevolkte groep der kletskousen, is dit leven in het begin zeer moeilijk(ik hoor er ook bij hoor, tot mijn grote schande). Een geluk nog dat je bij het eten wel je mond open mag doen, behalve dan voor het happen. In de studieklas en op de slaapzaal moet er <u>eigenlijk</u> absolute stilte heersen. Maar aangezien "kletsen" een aangeboren eigenschap is van meisjes..........
's Morgens word je uit je zoete dromen gehaald door een "allerliefst luidend" belletje, het meest gehate voorwerp in het internaat. Het arme ding, machteloos liggend op de trap, wordt iedere morgen naar alle mogelijke plaatsen verwenst; het wordt iedere morgen aangevallen door meer dan vijftig vuurspuwende blikken...
Nee, zijn vriendje in de refter leidt een veel beter leven; die wordt veel eerder hartelijk begroet.......
Om ongeveer kwart voor acht zeggen wij het internaat vaarwel en sjouwen met een propvolle schooltas naar de school, die zich naast het klooster en het Maria College(!) bevindt. Daar worden wij opgeslokt tot tien voor één.
De middagen worden heel "gezellig" doorgebracht in de studieklas met uitzondering van dinsdag en donderdag: dan mogen wij zowaar een siësta houden van 2 tot 3. En op zaterdagmiddag gaan we met zijn allen in een bus van het jaar nul naar "Blauw", een nogal behoorlijke "beach", waar wij het strand de hele middag onveilig maken.

Ook als het "vrij week-end" is (tweede week van de maand) worden de thuisblijfsters met dit uitje verwend. Het zijn heus geen stakkers, deze thuisblijfsters, aangezien op dit bewuste week-end alle regels wegsmelten; het belletje krijgt wat rust en de teugels zijn minder strak.......

Verder is het internaat in bezit van een radio, pick-up (zo'n moderne zeg. je moet het zelf opwinden!) en een echte T.V. Donderdagavond mogen wij naar de beroemde "Shindig" kijken, als we tenminste de hele week braaf zijn geweest en soms worden wij op "Bewitched" of "Show de Renny" getrakteerd..... het hangt dikwijls af van de temperatuur van de stemming der meerderen.

Nee, als je het goed bekijkt, valt dit leven heus wel mee, wij hebben dikwijls erg veel pret.

Maar, als je te verwend bent, met overvloedige koninklijke maaltijden, met iedere avond naar de bioscoop, geen enkele fuif missen, nee, meisje, je zult dan iedere avond je Curaçaose kussen kletsnat maken met je Arubaanse tranen.

A. ARENDS.

EVENLACHENEVENLACHENEVENLACHENEVENLACHENEVENLACHENEVENLACHEN!!!!

"Meneer, hoeveel kost een kaartje?"
-Maar meisje, ik heb heb je dat al duizend keer gezegd, en weet je het nou nóg niet?
"Jawel meneer, maar mijn broertje wil U zo graag achter die tralies zien, dan denkt hij weer aan de dierentuin...."

"En Theo, ga je goed vooruit met Engels?"
-O ja vader, de onderwijzer zegt het zelf; eerst begreep ik hem niet, en nu zegt hij, dat hij mij niet meer begrijpt.

Examinator: Nou,... en in welke veldslag is die generaal gesneuveld?
Kandidaat: In zijn laatste, geloof ik.

Onderwijzer aan de nieuweling: "Hoe heet je?" - "Dick Trom".
"Je behoort Meneer te zeggen!" - "Meneer Dick Trom".

BALET

El 9 de noviembre pasado tuvimos una presentacion formidable del grupo "BALET NACIONAL DE VENEZUELA" en el Centro Cultural en Oranjestad.

Quedamos seguros que la juventud quedó completamente satisfecha. Eso se podía ver cuando el Señor Poeze presentó al público a la Directora del Grupo, la Señora Irma Contreras. Ella recibió un aplauso fuerte de los muchachos.

Después de la función los redactores de "Bao di Kwihi" tuvieron una entrevista corta con esta Directora. Aquí sigue en resumen la entrevista:

El Grupo existe ya 20 años. Cuenta 23 personas, incluyendo a los técnicos y los demás. Todos son Venezolanos con excepción de un Danés. La Señora Contreras tiene la dirección general, pero todos colaboran para el bienestar del Grupo.

Tienen ensayos todos los días durante 8 horas. La presentación que dieron, se hizo especialmente para la juventud. Es la segunda vez que visitan Aruba. Su primera visita fue en el año 1957. Nos dijo que la reacción de la juventud de Aruba era formidable. También nos dijo que en el comienzo del próximo año irán de viaje en Sur-América.

Cuando le preguntamos como le gusta Aruba, nos dijo la Señora Contreras: "Me gusta mucho, especialmente la gente Arubiana; son muy amables los Arubanos."

Una vez más damos las gracias a la Señora Contreras por su amablidad.

ÉMILE HERDÉ

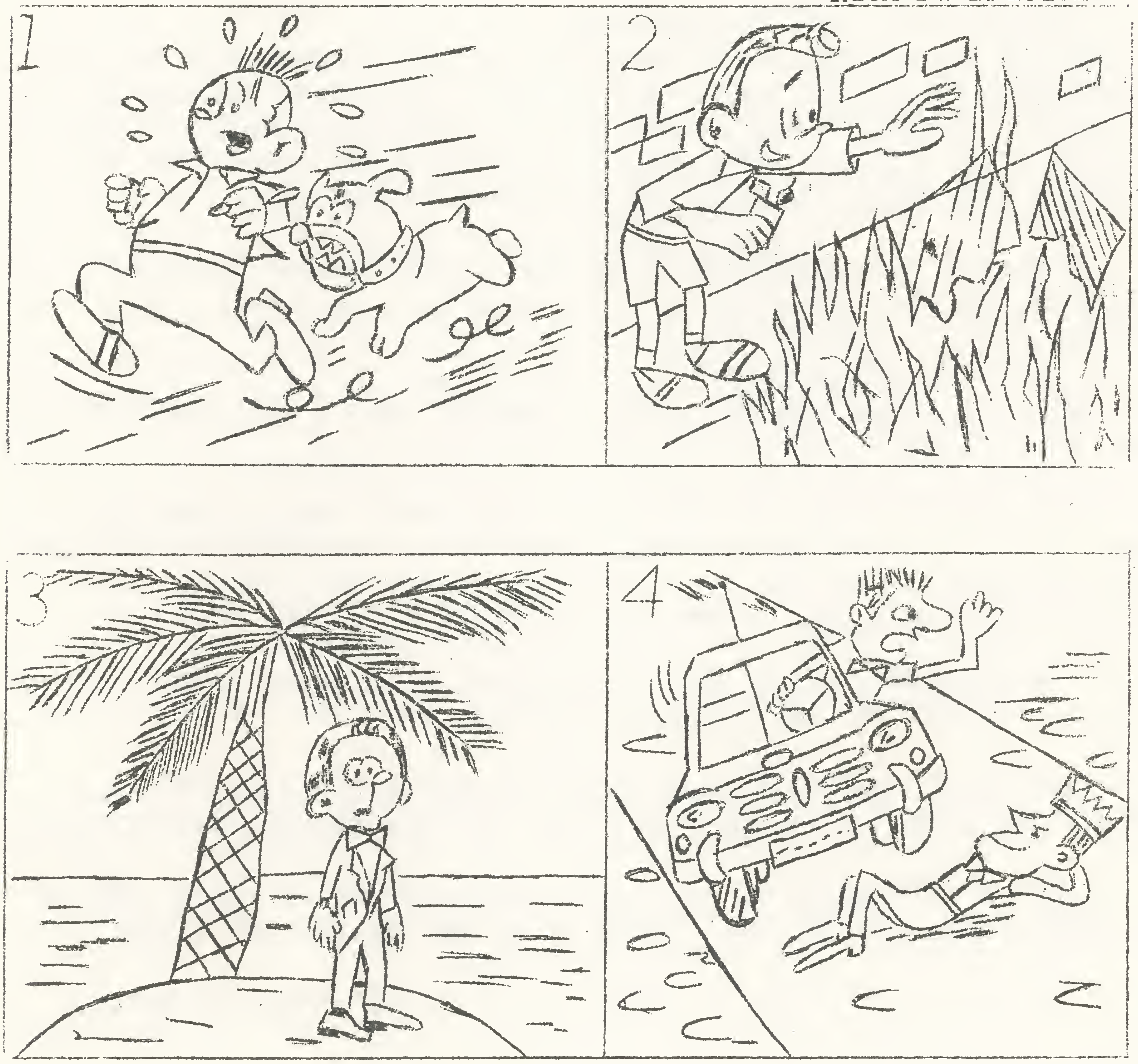
Irma Contreras

SONG QUIZZ ?

Daar "onze tieners" vroegen om meer "teenagers-artikelen", hebben we hier een verrassing: EEN SONG QUIZZ !!!! Zo er veel belangstelling is, gaan we ermee door.....

OPLOSSING INLEVEREN VOOR 15 DECEMBER; PRIJS: 'n 45 TOEREN PLAAT

-Richard Briezen-

The BEATLES

Ja, dat's als een atoombom.
Zoals jullie wel weten zijn de Beatles bij velen heel erg gezien. Niet alleen bij de jeugd, de teenagers, maar ook bij de anderen.

Als er iets slechts gezegd wordt over de Beatles, nou dan verzeker ik jullie, dat ik ze wel zal verdedigen.

Waarom? Nou, heel gemakkelijk.
De Beatles hebben namenlijk iets heel groots gepresteerd wat veel filmsterren in al hun jaren niet gemakkelijk gedaan zouden hebben. De Beatles hebben in zeer korte tijd de jeugd aangewakkerd. Nauwelijks horen zij een plaat van de Beatles of ze schreeuwen mee en maken de gekste figuren, wat ze dansen noemen.

Sinds de Beatlesplaten op de markt zijn, hebben heel wat jongens hun haar een ietsje langer en dragen veel meer jeans dan vroeger.

Wij, meisjes, hebben nu geen permanent meer, maar laten ons haar sluik hangen.

Als we nu de beroemde Beethoven bekijken, zien we dat hij heus niet zo'n grote groep mensen geënthousiasmeerd heeft. (????Red.) Maar ofschoon de Beatles veel voor hun succes overhebben, hebben ze natuurlijk wél tijd om naar meisjes uit te kijken.

Zodoende zijn er al drie getrouwd en de laatste, Paul, blijft ook niet achter en zal binnenkort trouwen.

Wel is het heel erg jammer dat volgens het laatste "tienernieuws" Paul als hij trouwt niet meer bij het kwartet zal blijven.

Ja, er valt niets te treuren en laten we allen hopen, dat er in zijn plaats ook een heel goede en flinke Beatle zal komen.

M. Croes. 10 B-M.C.

"ALBERT Helman"

(DE MUSICUS EN VERTELLER ALBERT HELMAN EN DE NATUUR)

Een van onze leraars, Mhr. Rufo Odor, gaf ons een scriptie, die hij enige jaren geleden gemaakt had, over deze talentvolle schrijver; in enige afleveringen zullen we stukken hieruit overnemen. Deze keer een korte levensbeschrijving. (Red.)

Zijn eigenlijke naam is LOU LICHTVELD. Hij werd in 1903 te Paramaribo geboren. Zijn vader was gouvernementsambtenaar. Als kind al bleek Lou bijzonder muzikaal begaafd te zijn.
Zijn eerste muzieklessen kreeg hij van een vriend van zijn vadder, een Fransman. Hij leerde orgel, piano, viool en fluit (typisch Surinaams) spelen, stemmen en zelfs repareren.

In het jaar 1915 kwam Lou met het hele gezin Lichtveld, dat negen kinderen telde, waarvan Lou de oudste was, met vacantie naar Nederland. Ze vestigden zich in 's Hertogenbosch. Lou werd hier koorknaap, en toen de familie na enkele maanden weer terugkeerden naar Suriname, bleef Lou achter. Hij ging studeren op het seminarie te Roermond; hij wilde namelijk geen musicus worden, maar priester.

De kleine Lou kon echter niet zo goed tegen het Nederlandse klimaat en was zodoende vaak ziek. Bovendien bleek hij geen voldoende aanleg te hebben voor priester. Na twee en een half jaar verliet hij het seminarie en keerde terug naar Paramaribo.

In 1923 was hij echter weer terug in Nederland; in Amsterdam kreeg hij een aanstelling als organist van de katholieke kerk bij het Oosterpark. Ook als onderwijzer is hij in Amsterdam werkzaam geweest. Verder schreef hij als muziekrecensent in de "Maasbode". De naam "Albert Helman" werd pas bekend, toen zijn eerste artikel op letterkundig gebied door Pieter van de Meer de Walcheren gepubliceerd werd. Ook is hij toen redacteur geweest van het katholieke tijdschrift "De Gemeenschap".

Lou Lichtveld is gedurende zijn verblijf in Europa niet altijd in Nederland gebleven, maar zwierf samen met Albert Kuyle door Zwitserland, Italië, Sicilië, Rome, Algiers en de Sahara.

In 1932 vertrok hij naar Spanje, waar hij tot 1937 bleef. Vanwege de burgeroorlog daar moest hij vluchten en kwam voor de zoveelste maal terug naar Nederland.

Deze keer verbleef hij er ook maar heel kort. Weer vertrok hij, maar nu naar Mexico, waar zich veel van zijn boeken afspelen. In 1948 kwam er een eind aan zijn veelbewogen zwerftochten. Hij was toen al weer terug in Suriname. Hij werd hier belast met de portefeuille van Onderwijs.

- RUFO ODOR -

29 oktober: Een heerlijke vrije dag! De jongens kijken lelijk op hun neus...."dic meisjes kunnen lekker uitslapen!"

2 november: MAANDRAPPORT! Vol verwachting klopten de hartjes van alle Maria-Collegianessen; wat zullen de resultaten zijn van al 't harde werken? Of ze allemaal zullen uitblinken is nog een heel groot ? .

5 november: Voor de somma van fl. 3.--'mogen de meisjes van de 9de klassen naar de balletuitvoering in het Cultureel Centrum, terwijl morgen de 10de klassers er GRATIS van mogen gaan genieten.

10 november: De zegelverkoopsters boffen met hun vrije middag. Wij, "de luilakken????", zitt n hard te blokken, wat we eigerlijk altijd doen.....

16 november: Zuster Aletta herdenkt haar geboortedag. Van harte Proficiat, Zuster. Er wordt in verschillende klassen een "aubade" gegeven.

17 november: Een "schoolziekte" is uitgebroken onder de ....., leraren.... Mhr. Smeets en Mhr. Huisken zijn de eerste slachtoffers. Van harte beterschap!

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

4 DECEMBER: P R I E S T E R Z A T E R D A G !

Onze Antilliaanse Priesterstudenten rekenen op ons gebed en oo onze maandelijkse bijdrage. Denken jullie daaraan?

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Zolli

Weten jullie wie Zolli is? Nu dan zal ik het jullie vertellen.

Zolli is een heel verlegen jongen. Hij is nogal arm. Hij loopt met een gelapte broek en kapotte schoenen. Altijd ziet hij er vuil uit. Zijn haren zijn steeds wir war door elkaar. Eigenlijk heet hij niet zo, maar hij kreeg die naam omdat hij een echte Zolli was.

Nu ga ik eigenlijk de geschiedenis vertellen. Nou, Zolli had eens een meisje en wou haar een serenade geven. Het was op een zondag. Toen het "sucu, sucu" begon te worden, vertrokken Zolli en zijn vrienden. Ja, zei hij, ze slapen al. Zolli en zijn vrienden begonnen te zingen en gitaar te spelen. Nauwelijks stonden ze één minuut te zingen of de deur ging open. Zolli zei: Nu komt ze. Ze komt luisteren. Weet je het zeker vroegen zijn vrienden. Ja, zei Zolli, ze komt naar ons luisteren.

Maar arme Zolli, het was de vader van zijn vriendinnetje die met een "carbachi" in de hand aankwam...... Net toen Zolli weer een ander lied wilde inzetten, stond de woedende vader voor hem. En zelfs niet alleen de verontwaardigde vader, maar ook nog enkele potige broers.... de carbachi begon te "regenen".....

Zolli en zijn vrienden kozen zo snel ze konden het hazenpad. Van die dag af heeft Zolli nooit meer aan "serenades" gedacht.

Zijn vrienden hadden hem ook nog eventjes onderhanden genomen. Alsof die carbachi nog niet genoeg was geweest!

Van toen af noemde hem iedereen "Zolli".

M. ODUBER 9C MC

"Koentje bij de kapper".

De kapper: "En hoe wil je dat ik je haren knip?"
Koentje: "Asjeblief hetzelfde als vader, met een open plek in het midden."

Aktie en reaktie

In dit derde nummer van onze "Bao di Kwihi" zal ik ook eens iets naar voren brengen. Het heeft iets te maken met de vragen die beantwoord werden door fr. Arnold; het gaat dus over Boekhouden..... Toen ik in de achtste klas zat kregen we handel én wiskunde. Aan het eind van dat schooljaar moesten we kiezen..... Er waren drie achtste klassen met ongeveer 80 leerlingen; hiervan kozen er 65 de wiskundeklas (als zij tenminste over zouden gaan). Zo kwamen er dus slechts 15 jongens in de handelsklas!

Dit komt volgens mij doordat fr. Arnold het hele jaar door bleef zeggen: "Denk erom, jongens, als je de handelsklas kiest, dan kun je daarna niet verder studeren". Wel,.... dit was waar, dit is waar, dit zal waar blijven, maar toch vind ik dit niet 'n reden om de jongens van de 8ste klassen steeds maar te blijven zeggen: "Als je de handelsklas kiest, kun je niet verder studeren". Hierdoor komt het dat zo weinig jongens de handelsklas kiezen. Ik noem dit een soort "propaganda" voor de wiskundeklas.

Ikzelf heb de handelsklas gekozen. Enkele keren heeft Frère Arnold me gevraagd of ik er geen spijt van had. Nu, ik kan eerlijk zeggen: "Ik heb er beslist geen spijt van". Dit jaar zijn er slechts 12 jongens, die handel doen (10 C). En het gaat zeer goed..... Het voorgaande is niet bedoeld als kritiek op frère Arnold. Het is alleen maar mijn mening, dat dit de reden is, dat er zo weinig jongens handel en boekhouden kiezen.

Maar nu volgt wel een kritiek:.... In het vorige nummer stond op bladz. 11 bij "Reaktie" het volgende:
Vr.: Is boekhouden alleen voor de dommen? -Antw.: Helemaal niet, als dat het geval was, zou er <u>geen</u> gebrek zijn aan boekhouders!
Ik kan onmogelijk geloven dat een Arubaanse jongen (meisje) dit geschreven kan hebben, want hieruit volgt immers, dát er op Aruba heel veel domme mensen zijn. Dit is een belediging!

Enkele jongens die hier op Aruba werkloos rondlopen, hebben wel een diploma, maar kunnen geen werk krijgen; veel anderen zijn niet d o m , maar wel l u i om te leren. Goed, er zijn natuurlijk ook zeker domme mensen op Aruba, maar dan hoeft zo'n vraag toch nog niet zó opgelost te worden..... Als ik ongelijk heb, kun je gerust 'n antwoord sturen.

"MULTATULLI" 10c L.S.C.

Bij De Kleuters

Ervaring!? .... Iets schrijven over mijn ervaring! Mijn ervaring in de kleuterklas.... O jeetje, hoe moet ik nou beginnen? Ik zit pas twee maanden in de kleuterklas en veel ervaring heb ik dus nog niet.

Maar ja, ik wil er toch wel het een en ander van vertellen. Hoe ik op het idee kwam om bij de kleuters te gaan werken? Wel, dat kwam zo: ik hoorde toevallig iemand er over praten, vond het werk ineens interessant, nam een besluit en hier sta ik nu voor een heleboel schattige gezichtjes.

Jullie zullen misschien verwonderd zijn hoe ik het aan kan met zo'n veertigtal pratende kinderen voor me . Maar, geloof me, het zijn heus geen babbelkousen, die, als de onderwijzer met de les bezig is, nog even met de buren een "thee-uurtje" houden; het zijn niet van die lui die bij de tweede bel de bal nog een flinke duw of trap moeten geven; nee, bij de kleuters heeft men geen bel nodig; men hoeft niet eens één keer te bellen, laat staan twee. Je kijkt ze slechts aan en ze zijn stil.

Bij de kleuters komt het nooit voor dat onder het tekenen er eentje zegt: "Ik kan het niet"...... Je vertelt ze bijv. een verhaaltje van een oud vrouwtje en een poes; als je hen dan even later een tekenblaadje geeft, zullen ze na tien minuten allemaal iets er op hebben staan. Maar probeer dit nu eens bij de groten, de helft zal er niets maar dan ook niets op hebben staan. Dit is niet bedoeld als kritiek, maar dit is om jullie er op te wijzen, waarom ik deze richting gekozen heb.

Je moet bij de kleintjes wel goed opletten als je hen iets vertelt, want owee, als je iets verkeerd zegt of als ze je niet goed begrepen hebben....... Het gebeurde laatst nog dat een juffrouw de kleuters vertelde over Adam en Eva, (want godsdientles

krijgen ze ook), dat die Adam en Eva een appel hadden gegeten ..... en toen niet meer in het Paradijs mochten blijven.

Een ventje, dat niet zo erg goed had opgelet, en het dus niet goed begrepen had, ging naar huis en .... weigerde zijn appeltje te eten.

Na veel gevraag biechtte het jongentje het bij zijn ouders op: "Ik eet nooit geen appels meer, anders mag ik het Paradijs niet in."

Zo zien jullie dus dat het bij de kleintjes (ook) niet altijd een gemakkelijk leventje is. Je moet je werk met aandacht en vooral met liefde doen, anders slaag je er niet in.

Trouwens, is het niet zo, dat er -zonder liefde- nergens in de wereld iets goeds gedaan of bereikt kan worden???

SONIA POURRIER

HOPI	PESEY
HENDE	AMICAL
TA YUDA	POR YUDA
AMICAL	HOPI HENDE

UNION EX-ALUMNOS LASALLISTAS

amiCAL

ATTENTIE L.S.C.

Laatst stelde iemand voor eens een kritiek in te sturen.... om de jongens van het L. S. C. aan te wakkeren ook eens wat te schrijven voor hun en ons blad, want het is een feit, dat ze met maar weinig artikels voor de dag komen in Bau di Kwihi. Ik weet niet hoe het kwam, maar opeens kreeg ik er zin in

Hier zit ik dan met een leeg papier voor me: "kritiek tegen de jongens".... omdat ze niet eens even de tijd kunnen nemen om hun stem ook eens te laten horen in B.d.K. Zeg eens jongens, ons blad is er toch niet alleen voor de meisjes, maar ook voor jullie, d.w.z. jullie kunnen en zijn zelfs verplicht ook regelmatig in het blad te schrijven. Vóórdat het Maria College er bij kwam, schreven jullie toch ook, schreven jullie het zelfs v o l !

En kom nu niet met het smoesje: "We hebben veel te veel huiswerk".... Troost je maar, w i j krijgen net zo veel als jullie, en misschien zelfs veel meer!..... dus daarvan niet gesproken. Wij zijn toch ook altijd bereid iets te schrijven en we zullen dat blijven volhouden.

Kom nou, "laga flohera un banda, stop du trastería". Ik geloof niet dat jullie echt niets weten te schrijven. Met een beetje goede wil komen er van jullie ook prachtige artikels, die wij heel graag zullen lezen; we zitten er op te wachten!

Jullie kennen toch ook het spreekwoord "Waar een wil is, is een weg", dus begin maar bij het banen van die weg..... en dan profiteren we er allemaal van.

Laat je hersens maar eens werken, klim in je pen, dan is er volgende maand zelfs geen plaats meer voor onze artikels..... Neem me niet kwalijk, dat ik dit schrijf, want we m i s s e n jullie echt in o n s blad.....

$(L)^2$

JE "BaODiKWiHi" OF JE LEVEN!
GROTE KEUZE
BOODIKWIHI
CABENDA
.R. BRIEZEN.

Journaal LSC

23 oktober: Vergadering U.N.O. in Esso Club. Wij vertegenwoordigden Zweden. (Leoncio Maduro, Heubert Kock, Edwardo Curet) Japan werd vertegenwoordigd door het Maria College. (Edy Ranada, Ludwina Pourrier, Diana Nobrega) Zie verslag blz.25.

25 oktober: Culturele voorstelling. Tweede voor de 10 de klassers. Eerste voor de 9 de klassers. "Marionettentheater" De 10 de klassers waren dit keer niet door de "Miesjes" van de M.C. begeleid, maar door de "Pietjes" uit de 9 de.

27 oktober: "Bao Di Kwihi" nummer 2 verschijnt.

28 oktober: Laatkomers, dus schoolblijvers maken geen strafwerk maar moeten ieder een bank schuren.

29 oktober: Belangstelling voor de zegelaktie blijkt groot te zijn. Afwachten maar tot 10 november.

1 november: Allerheiligen. Vrij van school. Herfst vakantie?!?!?! (Nee hoor! Het vorig jaar blijkbaar niet goed bevallen)

6 november: De 10 de klassers stappen naar de culturele centrum. Venezolaanse Ballet Groep. Fantastisch mooi. Erg modern. Zie interview op blz.6.

10 november: Uitgave kinderpostzegels. Ogenschijnlijk geeft de school behoorlijk haar medewerking.

19 november: De hele school stapt samen met de jongens van de 6 de klas van de St. Dominicus College naar De Veer voor een magnifieke voorstelling van professor Hasang. Hij was uitstekend. Daar hebben we graag een kwartje voor over.

LACHENIS:WEERGEZOND;LACHENIS:WEERGEZOND;LACHENIS:WEERGEZOND!!!!!

Een jongentje gaat kreunend van kiespijn naar de meester:
"Meneer, mijn tand bijt...."

De meester: "Maak een zin met "handlanger"."
De leerling: "De broek van mijn vader is één hand langer dan de broek van mijn grootste broer".

Een ventje viel uit een boom.....
Mevrouw 1: "O, het kind heeft zeker aardrijkskunde".
Mevrouw 2: "O, wat ben jij dom, het heeft hersengymnastiek".

ingezonden door M. M. (M.C.)

"Mevrouw", zei de rechter, "U hebt gezworen de waarheid te vertellen; wel, waarom hebt U Uw man met een pijl en boog doodgeschoten?"

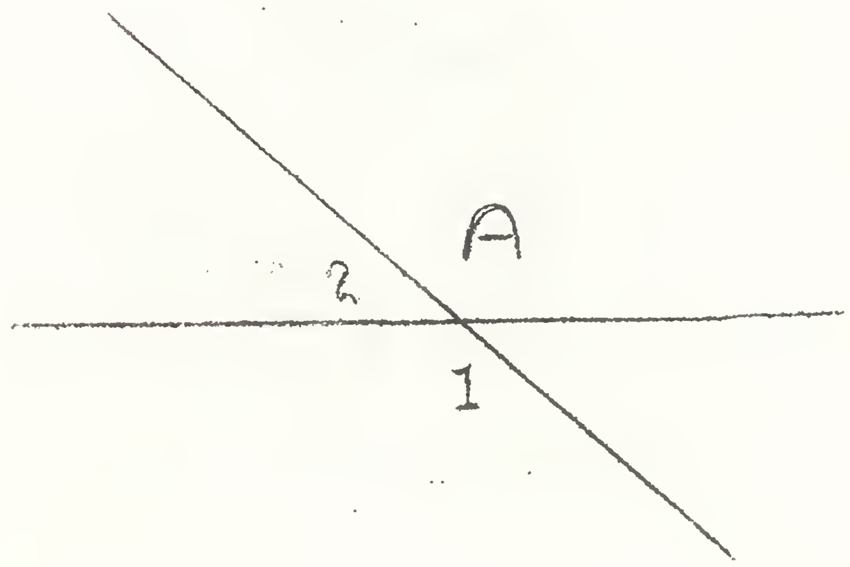
"Wel, meneer de rechter, het was midden in de nacht, en ik wou de kinderen niet wakker maken".

En ten slotte:

"Wat is een amateur ? "Wel meneer, dat is een sufferd, die voor niks voetbalt."

Ingezonden door: "The Nobleman without money".
(L.S.C.)

Uit de Wiskundeles

$\angle A_1 = 90°$

$\angle A_2 = 90°$ want

$\angle A_1 // \angle A_2$

Onze Buur

Op de eerste plaats is hij liever lui dan moe. al "werkt" hij dan toch wel op een fabriek. Vroeger ging hij te voet naar zijn werk..... hij kan nou eenmaal geen auto besturen, vergist zich tussen rem en gaspedaal en van de versnelling is hij bang. De vijfde en laatste die hem rijles gaf, had nog als advies: "Raak astublief geen auto's meer aan!" Maar door de zon lopen vindt hij natuurlijk ook vreselijk en daarom rijdt hij nu met een vriendelijke kennis mee in een super-de-luxe wagen.

Niet lang geleden zei zijn zoon tegen me, dat hij ook al aan het sparen was voor een T. V. Ja, hij was al bijna uitgespaard. Onze buurman spaart n.l. altijd voor iets nieuws, want hij wil persé geen schulden.....

Op een middag zat hij rustig bij de radio te luisteren. Wel, deze radio zit blijkbaar vastgeroest op Vidtoria, want geen ander station dringt hier binnen. Met zijn allen zingen ze dan soms mee, vooral bij de heel treurige liedjes, dan lijkt het wel een dodewake. Ook voor zijn pick-up heeft ie zijn speciale plaatjes. Eentje van die platen is gewoon grijs van ouderdom. O ja, ik zou gaan vertellen over zijn radio.....

Als hij de radio weer eens wil aanzetten, komt er niks.... zijn favoriete muziek klinkt niet op uit het kastje. De volumeknop gaat helemaal naar rechts, maar nog niks.....

Als hij hem laat repareren, dan komen er schulden; nee, dat in geen geval. En zo moet hij wachten, totdat ie "gecobreerd" heeft. Ja hoor, die zaterdagmiddag komt er iemand, die het euvel zal verhelpen.

Als de reparateur binnenkomt hoort hij mompelen: "Ik hoop dat je hem weer gauw in orde hebt, want ik kan mijn favoriete programma's niet missen", en in zichzelf denkt de buurman: als het maar te veel gaat kosten, anders moet ik schulden gaan maken.

De reparateur echter heeft moeite om zijn lachen in te houden, want hij merkt het meteen: de plug zit niet in het stopcontact....., maar ja, ... hij moet toch iets verdienen, nietwaar? Hij steekt de plug er dus niet in, en doet alsof het de moeilijkste reparatie van zijn leven is; hij draait aan alles waaraan maar te draaien is, snuffelt in de radio , schroeft hem open en haalt zijn "ingewanden" er een voor een uit, terwijl hij alsmaar mompelt:"plenty work, plenty work".

Even later gaat hij zelfs zijn baas opbellen om hem mee te delen dat hij nog een paar uur "overtime" moet werken.

"Dat zal wel een gepeperde rekening worden", denkt de arme buurman, als hij eindelijk ziet, dat de spullen er weer een voor een in gaan; wat hij echter niet gezien heeft is, dat de reparateur in een onbewaakt ogenblik gauw de plug in het stopcontact gestoken heeft....

Eindelijk (hetis ondertussen al donker geworden), is alles klaar en kan het toestel geprobeerd worden....

Toevallig staat het op een ander station en ineens schettert het door het huis: "I can't get no ..... satisfaction"....

De buren schuiven de gordijnen open, verbaasd over die muziek, die nu uit de radio komt; wat zou er nu toch met hen gebeurd zijn? Maar daar is reeds onze brave buurman naar het toestel gesneld en zoekt zijn station. "Ik houd niet van deze plaat" zegt hij verontschuldigend.

"Het is anders de "top-hit", wist je dat nog niet?" vraagt de ander verbaasd, terwijl hij de rekening schrijft en daarna afgeeft. Met bevende handen wordt die in ontvangst genomen; het bedrag is vreselijk hoog, veel hoger dan het bescheiden sommetje dat hij momenteel in zijn portemonnaie heeft zitten.

CARLOS TRINIDAD
(oud-leerling L. S. C.)

MEEGENOMEN DOOR DE GOLVEN

Er was eens een arme vissersvrouw, waarvan de man was gestorven. Zij had één dochtertje. Ze woonden dicht bij de zee. Haar rug was krom geworden van verdriet en het moeilijke werk, na de dood van haar man. Dag en nacht werkte ze voor haar kind. Ze hield er zielsveel van; het deed haar denken aan haar gestorven man. Voor geen geld van de wereld zou ze haar willen missen.

Iedere dag ging ze naar de zee om de kleren met zeewater te wassen; er was toen nog geen waterleiding en ze had geen geld om water te kopen. Haar dochtertje wachtte elke dag met angst op de terugkomst van haar moeder; ze was bang van de zee, de zee was vals, de zee had haar vader gegrepen en meegesleurd.....

Op zekere dag wachtte het meisje tevergeefs... uren gingen voorbij en nog was haar moeder niet teruggekomen. Toen besloot ze haar te gaan zoeken. Eerst dwaalde ze door de duinen en riep telkens "Moeder". Dan kwam ze aan het strand: ook niets..... Haar ogen tuurden over de grote, grijze golven.....

Zag zij daar iets? Nee, ze vergiste zich! Of,...wat was dat daar ginds?... Was dat niet de witte hoofddoek van haar moeder, en... waar was moeder dan toch? .... Verder op het strand zag ze een paar mannen staan, ook turend over de golven naar een zielig klein bootje in de verte. Eén van deze mannen vertelde haar dat haar moeder meegesleurd was door de golven, en dat die mannen in het bootje haar aan het zoeken waren.

Uren en uren gingen voorbij.... toen langzaam het bootje terug kwam; enkele vermoeide mannen stapten er uit. Langzaam ging één van hen naar het bedroefde meisje toe. Stotterend vertelde hij het meisje: "Je moeder is. . . naar een .. . ver land gegaan, heel ver.... heel ver en heel mooi."

Met grote tranen in haar ogen keek ze in de boot; daar was moeder niet..... dus was ze niet mee terug gekomen. Maar waarom was moeder toch van haar weg kunnen gaan????? De grote golven rolden donderend voort.....

E. IMELDA ODUBER M.C. 9C

MARIONETTENTHEATER

Maandag 25 oktober, om half negen, stapten we (de Lasallianen, 9de en 10de klassers) naar het Cultureel Centrum om van onze tweede (voor de negende klassers de eerste) culturele voorstelling te genieten.

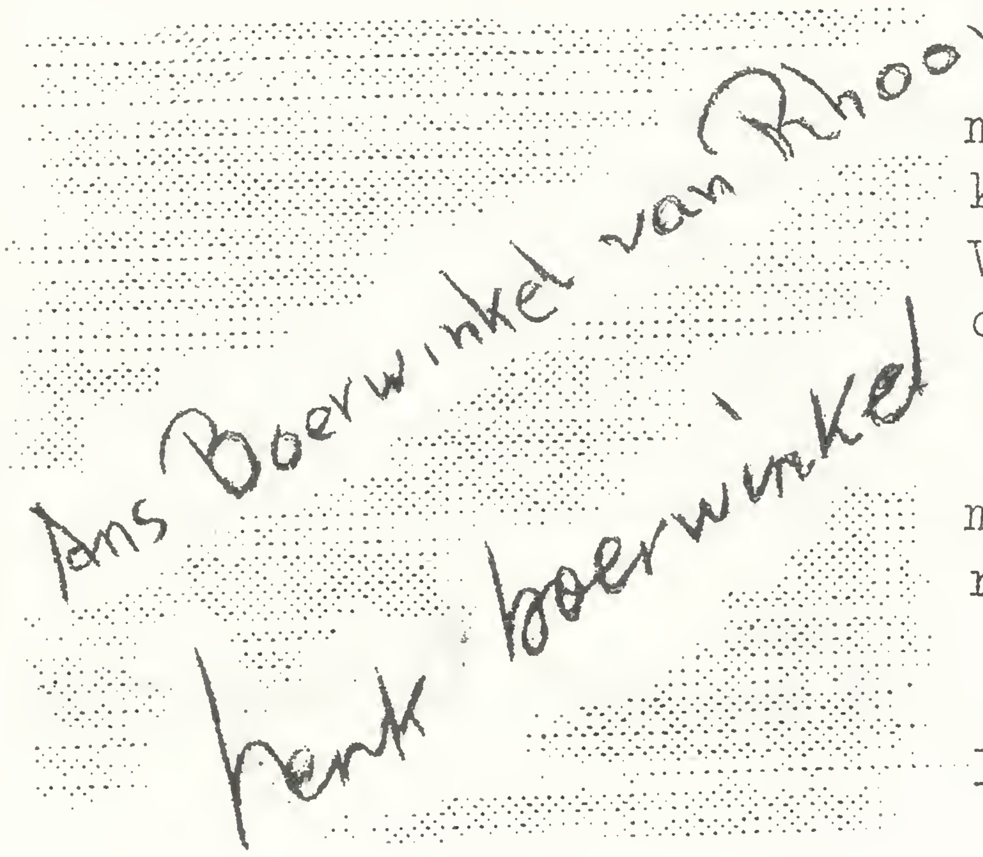
Iedereen genoot geweldig van het spel en van de muziek uit een Italiaanse Opera. Vier bedrijven lang zaten we vol gespannen aandacht te kijken en te luisteren.

Na afloop trokken er enige redaktieleden op uit voor een interview met deze artisten:

-Meneer Brugman, kunt U ons zeggen, wanneer dit Marionettentheater werd opgericht?

Wel, dat gebeurde in 1933 door mijn vader met enige medewerkers

- Maar moest U een aparte studie volgen of had U er aanleg voor, want zo erg gemakkelijk lijkt me dit heus niet.

Nee, ik heb geen aparte studie moeten volgen; wij zijn er van kleins af in opgegroeid. We hielpen Vader zo vaak, zodat we de kunst ook leerden.

Wel kregen we natuurlijk een muzikale opleiding, speciaal in de richting "Operette en Operamuziek".

-Hoe wordt deze kunst nu eigenlijk genoemd?

Wel ik zou zo zeggen: "Marionettenkunst", maar ik denk dat dit woord zo langzamerhand in het Nederlands in onbruik is geraakt.

- Hebt U mensen, die U helpen?

Jazeker, we zijn met zijn vieren hier op Aruba, maar er zijn ook enkele medewerkers in Nederland gebleven.

- Hebt U dit bewegingssysteem zelf uitgevonden?

Ja, toen dit theater door mijn vader opgericht was, gebruikten we nog draadmarionetten, maar in de oorlogsjaren was het vervoer erg moeilijk en we gingen met handpoppen werken.

- Kunt U ons nog iets vertellen over de decors?

Die zijn in drie dimenties, zoals je hier kunt zien; ze zijn van een lichte stof gemaakt, maar in Nederland werken we met veel zwaardere decors.

- Hoe vond U de sfeer hier in de zaal?

Eerlijk gezegd: veel beter dan bij de voorstelling op San Nicolaas; het lijkt , dat de leerlingen hier meer gecultiveerd zijn.

- Bent U nu op tournee..... en hoeveel voorstellingen geeft U zo ongeveer per jaar?

Ja, we waren een week op Curaçao; hier geven we 8 opvoeringen en dan gaan we naar Bonaire, Saba, St. Eustatius, Venezuela en Trinidad; tegen Kerstmis zijn we weer in Nederland.
We vinden het eiland heerlijk, vooral Basiruti, waar we logeren, en we hebben alles volop bekeken. O ja, we geven ongeveer 300 voorstellingen per jaar, waar ongeveer 60.000 mensen naar komen kijken; ook zijn we opgetreden in het Koninklijk Paleis.

Netty Brugman Falke   Thomas Brugman

U N O

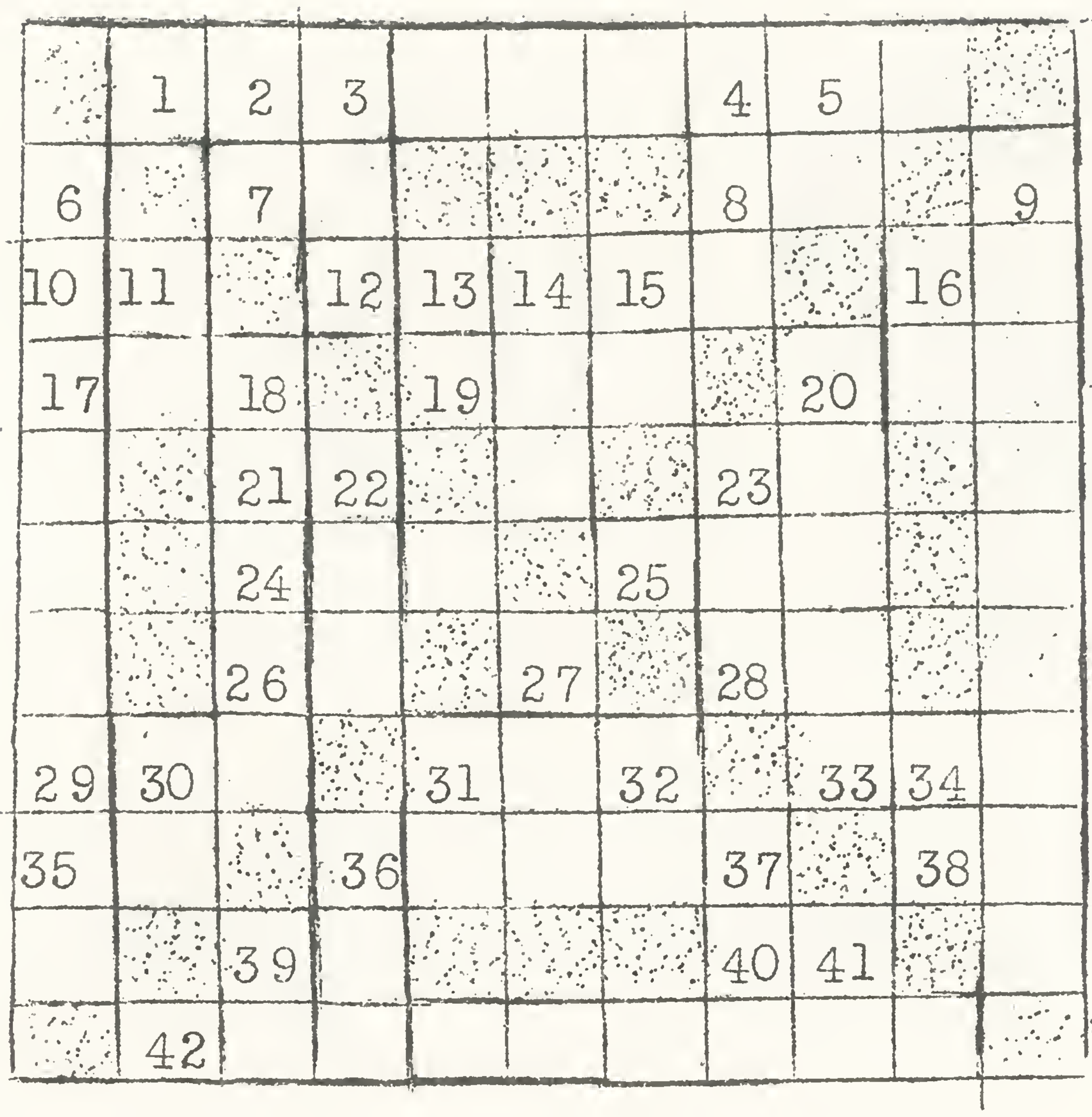
Het is 23 oktober 8 uur. In de Esso Club te Sero Colorado wordt de tweede vergadering van de "U.N.O." door President Mijnheer Bezems, geöpend.

Het ee rste voorstel wordt ingediend: Frankrijk ziet de zetel van de U.N.O. graag verplaatst naar Genève. Na langdurige en zelfs heftige debatten komt de beurt aan de V.S. zelf. De delegatie wijst erop, dat na de tweede wereldoorlog unaniem besloten werd de zetel te New York te plaatsen. De delegatie van de V.S. beschouwt het voorstel als een motie van wantrouwen en is absoluu t tegen stemming. Als hieraan geen a andacht wordt geschonken, v erlaat de delegatie de zaal.

De stemming ga at door, maar het voorstel wordt verworpen. Hierna volgt de pauze, en we voelen al aan, dat zeker niet alle drie de voorstellen behandeld zullen kunnen worden.

Het tweede voorstel van de a vond wordt door Japan (M.C.) gedaan: Het graven van een nieuw Kanaal doo r Colombia i.p.v. het Panama ka naal. Na stemming aangenomen, en weer volgen de debatten, waarbij de delegatie van de V.S. weer behoorlijk lang van stof is en met kaarten te voorschijn komt, waarop de mogelijke plaatsen voor zo'n kanaal. Rusland biedt zelfs aan om alles te bekostigen a ls het kanaal onder Russisch beheer komt.

Bij de eindstemming echter wordt ook deze motie verworpen. Wegens tij dgebrek ka n het derde voorstel, 'n protest tegen het optreden van de V.S. in Santo Domingo, niet aan de orde komen. Na een kort dankwoord van India wordt de vergadering door de Presid ent gesloten.

PUZZEL

WINNARES VORIGE PUZZEL:

BEATRIX SEMELEER 10B MC

- o -

OPLOSSINGEN INLEVEREN

vóór 15 dec.

PRIJS: EEN POCKET-BOEK

HORIZONTAAL: 1. prachtig. 7. Ja (Papiaments). 8. eerstvolgende (afk.) 10. lengtemaat. 12. snuitrund in Zuid. Am. 16. onder meer (afk.) 17. vorm van lezen. 19. noodsein. 20. oppervlaktemaat. 21. klaar. 23. Heer (Spaanse afk.) 24. lichaamsdeel. 25. Mijnheer (Engels). 26. je (Spaans). 28. rivier. 29. buiten (Pap.) 31. grote uitgestrektheid zout water 33. schop. 35. Alcoholic Anonymous (afk.) 36. merk horloge. 38. zie nr. 35. 39 gedateerd (afk.) 40. voorzetsel. 42. doet de redaktie.

VERTICAAL: 2. spil. 3. pikzwarte kraal. 4. bewoner van Ierland. 5. eerstvolgende (afk.) 6. seintoestel. 9. bewoner van Amerika. 11. muzieknoot. 13. overblijfsel bij verbranding. 14. stoot. 15. vorm van zijn. 16. of (Engels) 18. heilig (Pap) 20. rijst (Pap.) 22. vuur (Fr.) 23. bedroefd. 27. ontkenning. 30. muzieknoot. 31. Zijne Majesteit (afk.) 32. landbouwwerktuig. 34. familielid. 36. oneven (Eng.) 37. lucht (Engels) 39. lidwoord. 41. Nee (Esperanto).

P. S. Voor nr. 41 verticaal kun je bij fr. Arnold terecht.

VEEL SUCCES, PUZZELAARS! OOK SUCCES MET DE .... "SONG QUIZZ".